

Medlemmer af Folketinget Lone Yalcinkaya (CD), Sonja Albrink (CD), Yvonne Herløv Andersen (CD) og Arne Melchior (CD) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af børns adgang til skadelige internetsider på computere opstillet i offentlige institutioner og på steder, hvortil der er almindelig adgang. (Beslutningsforslag nr. B 46).

I Folketingets møde den 25. oktober 2000 blev forhandling om den af erhvervsministeren samme dag afgivne Turismepolitisk redegørelse 2000 (R 3) fastsat til fredag den 17. november 2000.

Jeg skal foreslå, at forhandlingen om denne redegørelse i stedet finder sted onsdag den 29. november 2000. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Spm. nr. S 379

1) Til økonomiministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Vil ministeren erkende, at hun har taget afgørende fejl i bedømmelse af konsekvenserne af et nej til euroen, og at eksempelvis rentespændet i forhold til Tyskland i dag er klart lavere, end europolitikerne havde drømt om?«

Skriftlig begrundelse

På et pressemøde den 21. september 2000 fremlagde økonomiministeren sammen med finansministeren et notat »Større velfærd ved ØMU-deltagelse«, som bl.a. fastslog, at det var realistisk at regne med, at den danske rente ville ligge et halvt procentpoint over den tyske rente i tilfælde af et nej til euroen. Der blev som bekendt stemt nej til euroen, og i dag ligger den danske langfristede rente kun 0,32 procent over

den tyske rente. Det stemmer helt åbenlyst ikke med regeringens forudsigelser – medmindre man da havde forestillet sig en dansk rente under den tyske eurorente i tilfælde af et ja.

Frank Dahlgaard (UP):

Nu er der jo efterhånden gået halvanden måned, siden vi havde folkeafstemningen, om vi skulle beholde kronen eller erstatte den med euroen og afskaffe kronen. Regeringen og også ministeren sagde forud for afstemningen, at det ville være en ganske alvorlig situation: Renten ville blive højere, kursen ville falde, vi ville få et hårdere økonomisk liv, og også for dansk erhvervsliv ville det se dårligere ud, hvis det blev et nej til euroen.

Det blev et nej til euroen, og dansk økonomi er i dag i topform på alle områder: Renten er lavere end nogen sinde. Vi kan læse i Berlingske Tidende fra den 14. november 2000, at der har været tale om et rentefald på 1 procentpoint siden folkeafstemningen. Det kræver unægtelig en forklaring fra regeringen.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Ja, for at være helt nøjagtig, så er det 2 uger siden, vi havde en tilsvarende diskussion her i salen om nøjagtig de samme temaer, hvor jeg tilkendegav, at jeg ville glad for at blive kaldt herind senere igen, for at vi kunne fortsætte debatten. Og jeg vil gerne gentage, at regeringen med udgangspunkt i rapporten »Danmark og euroen«, der kom i april i år, vurderede, at der er en økonomisk forskel for Danmark mellem at deltage i euroen og ikke at deltage.

Det samme synspunkt og udgangspunkt var der for vismændene i deres rapport. De lavede en modelberegning, der brugte en renteforskel på ½ pct. Rådet for Europæisk Politik nedsatte et par udvalg – det ene blev kaldt Hoffmeyerudvalget – som havde den samme vurdering. En lang række andre økonomer har haft den tilsvarende vurdering. Så ved jeg godt, at hr. Frank Dahlgaard også er økonom og ikke har haft den vurdering. Det er i orden.

Jeg vil gentage, hvad jeg har sagt tidligere, at det er meget vanskeligt at drage langtrækkende konsekvenser ud af et forløb på ganske få uger i forhold til afstemningsresultatet, som hr. Frank Dahlgaard selv peger på. Der er gået i størrelsesordenen 6 uger.

Endelig vil jeg sige, at det stigende rentespænd og faldet i valutareserven før afstemningen tilsiger jo, at der var nogen usikkerhed om-